

388 The Long Day Closes

No star is o'er the lake, ist's pale watch keeping,
The moon is half awake,
through gray mist creeping.
The last red leaves faal around the porch of roses,
The clock hath ceased to sound, the long day closes.

Sit by the silent hearth in calm endeavour,
To count the sounds of mirth now dump forever
Heed not how hope believes and fat disposes,
Shadow is round the eaves, the long day closes.

The lighted windows dim are fading slowly
The fire that was so trim, now quivers lowly,
Go to the dreamless bed where grief reposes.
Thy book of toil is read, the long day closes.

Boven het meer is geen ster meer te zien, 't is nevelig.
De maan, nog niet helemaal wakker,
komt langzaam door grijze nevel tevoorschijn.
De laatste rode rozenblaadjes vallen op het perk.
De klok houdt op te slaan, de lange dag loopt ten
einde.

Ga bij het zwijgend haardvuur zitten en denk in alle
rust terug,
aan de vreugdevolle ogenblikken die niet meer
terugkomen,
denk er niet aan of hoop in vervulling gaat en het lot
beschikt.
Schaduw zie je onder de dakranden, de lange dag
loopt ten einde.

Het licht van de beslagen ramen zwakt geleidelijk af,
Het haardvuur dat zo goed brandde, gaat langzaam uit.
Ga slapen zonder te dromen en laat je zorgen rusten,
al het werk zit erop, de lange dag loopt ten einde.